

Михаилъ Кифаловъ.

(1810—1865)

Единъ отъ просвѣтителѣ наши дѣйци и дарители по народната ни просвѣта е и Михаилъ Кифаловъ. Получилъ по всѣка вѣроятность значително за врѣмето си литературно и филологично образование въ Русия, Кифаловъ е устремилъ всичкото свое внимание, до колкото сили и срѣдства сж му позволявали, за възраждането и култивирането на българския езикъ и българската словестность. Той е отъ ония учени българи, които сж мислили и работили за създаването на българска граматика, за уреждането на общъ и най-добъръ правописъ и литературенъ езикъ. Емигрантъ, като повечето отъ българскитѣ дѣйци прѣзъ възраждането, заемащъ висока служба въ Русия, Кифаловъ въ 1842 год. е прѣвелъ Венелиновото съчинение „О зародишѣ новой болгарской литературы“ подъ надсловъ „Заради возрождение болгарской литературы или словесности“ като го е снабдилъ съ множество бѣлѣжки съ литературенъ и езиковенъ характеръ. Освѣтъ това, т. е., освѣтъ литературата, като фактори, чрѣзъ които би се въздигналъ българския народъ, споредъ Кифалова, сж, *черквата, училището и болницата*. Ако въ първитѣ двѣ области имаше множество дѣйци, идеята за уреждане на болница въ България за първъ пѣтъ се повдига отъ Кифалова. За голѣмо съжаление и до днесъ името на Кифалова не е свързано и не е издигнато чрѣзъ нашето болнично дѣло, на което